

Πανεργατικό Αγωνιστικό Μέτωπο

Μέλος της Παγκόσμιας Συνδικαλιστικής Ομοσπονδίας (ΠΣΟ-WFTU)

Αγ. Φιλοθέης 5β, 105 56 Αθήνα

Τηλ. 210 3301842, 210 3301847, 210 3833786 Fax 210 3802 864

Site: <https://pamehellas.gr> E-mail: pame@pamehellas.gr Twitter:

<https://twitter.com/PAMEhellas>

8 ΜΑΡΤΗ

ΟΙ ΕΡΓΑΤΡΙΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΟΥ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΥ ΜΟΧΘΟΥ ΠΑΛΕΥΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΜΑΣ – ΣΠΑΜΕ ΤΑ ΔΕΣΜΑ ΤΗΣ ΒΙΑΣ ΤΩΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΤΩΝ

8 Μάρτη 2021: 164 χρόνια έχουν περάσει από τη μέρα που οι εργάτριες στα ραφτάδικα της Νέας Υόρκης βγήκαν στην απεργία και συγκρούστηκαν με τα αφεντικά και με τις κρατικές δυνάμεις καταστολής, για να διεκδικήσουν καλύτερους όρους δουλειάς και αμοιβής, γράφοντας με το αίμα τους μια από τις πολλές φωτεινές σελίδες στην ιστορία του εργατικού κινήματος. Το 1910, το Συνέδριο των Σοσιαλιστριών Γυναικών καθιέρωσε την 8^η Μάρτη ως μέρα τιμής και αγώνα των εργατριών όλου του κόσμου.

Σήμερα, οι εργαζόμενες και οι γυναίκες της βιοπάλης βρίσκονται αντιμέτωπες με το ίδιο βάρβαρο εκμεταλλευτικό σύστημα, τους μηχανισμούς και τα επιτελεία του, που με διάφορα ιδεολογήματα και «εκσυγχρονισμένες» μεθόδους προσπαθούν να τις χειραγωγήσουν και να τις πείσουν ότι «ισοτιμία» σημαίνει:

- Τσάκισμα δικαιωμάτων και κατακτήσεων, όπως η κοινωνική ασφάλιση, η προστασία της μητρότητας, η στήριξη του κοινωνικού ρόλου της γυναίκας.
- Αποδοχή πως η μητρότητα είναι εμπόδιο στην «επαγγελματική» ζωή ή και λόγος απόλυσης.
- «Συμφιλίωση» της επαγγελματικής με την προσωπική και οικογενειακή ζωή μέσω της ελαστικής και μερικής απασχόλησης.
- Να δουλεύουν νύχτα – μέρα και σε βαριές ανθυγιεινές συνθήκες.
- Να συνταξιοδοτούνται σε όλο και μεγαλύτερη ηλικία.
- Να «κυνηγούν» τη γυναικεία «επιχειρηματικότητα» και την «ποσόστωση» της συμμετοχής των γυναικών σε οργανισμούς και επιτελεία που στηρίζουν και προωθούν τη σκληρή εκμετάλλευση όλων των εργαζόμενων.
- Να «προσκυνούν» τους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς, το NATO, την ΕΕ, να εντάσσονται στα σώματα καταστολής και στους ιμπεριαλιστικούς στρατούς που μακελεύουν και ξεριζώνουν τους λαούς, που ευθύνονται για τη δυστυχία των προσφύγων και των μεταναστών, ανδρών, γυναικών και των παιδιών τους.

Βρίσκονται αντιμέτωπες με τα κροκοδείλια δάκρυα και τις εκδηλώσεις «κατά της φυλετικής και εργασιακής βίας» των αστικών επιτελείων και κυβερνήσεων, της Ε.Ε., του εργοδοτικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού στην Ελλάδα, στην Ευρώπη και διεθνώς (ΓΣΕΕ, ΕΤUC, ΙΤUC), δηλαδή όλων όσων πίνουν νερό στο όνομα της καπιταλιστικής βαρβαρότητας.

Αυτή η βαρβαρότητα, η πραγματική βία, σήμερα εκφράζεται γλαφυρά:

- Με την έκθεση γυναικών και ανδρών της εργατικής τάξης και του λαού στην πανδημία, αφού η υγεία, τα φάρμακα, τα εμβόλια αποτελούν πανάκριβα εμπορεύματα.
- Με την αγωνία των παιδιών των λαϊκών οικογενειών να μάθουν γράμματα σε ένα εκπαιδευτικό σύστημα κατακερματισμένο που ούτε τα στοιχειώδη δεν τους προσφέρει.

- Στους εργαζόμενους της υγείας, των βιομηχανικών κλάδων, των σούπερ μάρκετ κ.α., που δουλεύουν εντατικά, με ατέλειωτες υπερωρίες, με λειψά μέτρα προστασίας της υγείας και της ασφάλειάς τους.
- Στις χιλιάδες των ανέργων και σε αναστολή εργαζόμενων που καλούνται να ζήσουν με τα ψίχουλα που περισσεύουν από το καλό «τάισμα» της εργοδοσίας.
- Με τα νέα αντεργατικά μέτρα που φέρνει η κυβέρνηση, για να ενισχύσει τους κεφαλαιοκράτες και να αυξήσει την εκμετάλλευση των εργαζόμενων, βάζοντας στο γύψο τη συνδικαλιστική οργάνωση, τους διεκδικητικούς αγώνες και την πάλη τους.
- Με την άγρια καταστολή όσων σηκώνουν κεφάλι και υψώνουν τη φωνή τους, γυναίκες, άνδρες και παιδιά – μαθητές και φοιτητές.
- Με τις επεμβάσεις και τους πολέμους των ιμπεριαλιστών που δολοφονούν και ξεριζώνουν χιλιάδες αθώους ανθρώπους.

Οι γυναίκες της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων δεν έχουν κανένα κοινό συμφέρον με τις γυναίκες που στελεχώνουν τα επιτελεία και τους μηχανισμούς της εξουσίας των κεφαλαιοκρατών και των επιχειρηματικών ομίλων, τις κυβερνήσεις τους και τους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς. Καμιά σχέση δεν έχουν με τις γυναίκες που ασκούν αντεργατικές και αντιλαϊκές πολιτικές, τσακίζουν εργατικά – λαϊκά δικαιώματα και ελευθερίες, ξεζουμίζουν και απολύουν εργαζόμενες και εργαζόμενους.

Δεν έχουν τίποτα κοινό με όλους αυτούς που την ανθρώπινη ζωή δε διστάζουν να τη θυσιάσουν στο βωμό των κερδών τους. Με όλους αυτούς που κρύβουν ότι η μήτρα που γεννά τα οξυμμένα προβλήματα των εργαζόμενων, ανδρών και γυναικών, την ανισοτιμία, είναι η εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο. Που απευθύνουν καλέσματα για «φεμινιστική ενότητα» και «απεργίες φύλου», αδιέξοδα για την πάλη των εργαζόμενων γυναικών.

Η 8^η Μάρτη του 1957 δείχνει και σήμερα το δρόμο που πρέπει να βαδίσουν οι γυναίκες μαζί με τους άνδρες του καθημερινού μόχθου. Είναι ο δρόμος της **ενίσχυσης του ΠΑΜΕ**, απέναντι στην αλλοτρίωση του εργοδοτικού – κυβερνητικού συνδικαλισμού, της οργάνωσης και ενίσχυσης της πάλης με κριτήριο τις σύγχρονες ανάγκες τους. Για μόνιμη και σταθερή δουλειά, πλήρη εργασιακά δικαιώματα, ΣΣΕ με αυξήσεις. Για δημόσια δωρεάν καθολική υποχρεωτική κοινωνική ασφάλιση. Για προστασία της υγείας και της ασφάλειας στους χώρους δουλειάς. Για δημόσια και δωρεάν υγεία για όλους. Είναι ο δρόμος της πάλης για να σπάσουμε τις αλυσίδες της σιωπής, της εκμετάλλευσης, της ανισοτιμίας.

Μάρτης 2021

